

le penge, så disse naturarealer kunne blive afgræsset. Det kan blive et meget stort problem, hvis vi ikke foretager os noget med de oplæg, der ligger fra regeringen.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Tak til hr. Kristen Touborg, og så er det hr. Martin Lidegaard.

Martin Lidegaard (RV):

Diskussionen i dag handler jo om implementeringen af midtvejsreformen af EU's landbrugsstøtte i Danmark, og som det er sagt af flere talere, er det en reform, der går et skridt i den rigtige retning i form af afkobling af støtten, men ikke så langt, som mange af os kunne ønske. Det er imidlertid ikke selve reformen og de skridt, der er taget, vi har til debat i dag, det er derimod implementeringen af det resultat, vi har opnået i Danmark.

Vi har her at gøre med måske nogle af de største ændringer og forandringer i dansk landbrugspolitik i mange år, selv om de kommer fra EU – ændringer, som indgår i et tæt samspil med både den landbrugslov, som vi også skal diskutere i Folketinget, og med de igangværende forhandlinger om vandmiljøplanen, som får afgørende indflydelse på den struktur, det landbrug og de produkter, vi ønsker skal komme fra dansk landbrug i de kommende mange, mange år, og derfor må jeg sige, at jeg hører til dem, der finder det ret mærkværdigt, at vi ikke har haft mere politisk debat om implementeringen.

Sagen er, at de beslutninger, vi nu tager på dette område – eller rettere sagt som regeringen og Dansk Folkeparti tager – får betydning i mange år. De binder rent konkret de beslutninger, vi tager i EU, f.eks. om artikel 69, ikke kan ændres på et senere tidspunkt, sådan som teksten ser ud i øjeblikket. Men de binder også i den forstand, at den udvikling, som beslutninger sætter i gang, er irreversibel. Vi kan ikke skrue tiden tilbage på dette område, og også derfor er det mærkeligt, at vi ikke har fået en mere tilbundsgående diskussion. Vi sidder jo samtidig og forhandler om landbrugets fremtid i alle de fora, jeg nævnte før.

Så vidt jeg kan vurdere, er problemet ikke, at man har inddraget landbruget i hele denne implementering, for det tror jeg sådan set enhver fornuftig fødevarerminister ville gøre. Problemet er ikke dem, man har spurgt. Problemet er dem, man ikke har spurgt, alle dem, man ikke har

inddraget i processen, og det er ud over Folketingets partier selvfølgelig også alle mulige andre, der har interesse i det danske land og det danske landbrug.

Fra radikal side er vi især nervøse over den måde, hele artikel 69-sagen bliver håndteret på. Vi vil gerne medgive ministeren, at der tilsyneladende er fastsat ret skrappe krav for brugen af den, men ministeren må nok også medgive os, at vi er midt i en fortolkningssituation. Der bliver lagt pres på Kommissionen fra forskellige lande, der bliver også handlet, og det sidste punktum er ikke sat i sagen. Men selv inden for de snævre rammer, der er nu, er der muligheder.

Jeg kan ikke helt sige mig fri for, at jeg synes, det er utrolig ærgerligt, at vi på forhånd afskriver os muligheden for at benytte de midler, for det bliver jo for evigt. Hvis der hersker så stor usikkerhed i ministerens sind om, hvorvidt det er fornuftigt eller ej, kunne man dog måske i det mindste, når det er et nu eller aldrig, vi står over for, sige: Skulle vi dog ikke i det mindste tage nogle procent og prøve dem af og gøre nogle erfaringer med dem? Eller skal vi virkelig fuldstændig afskrive os den mulighed?

Jeg tror, der er et potentiale, men sagen er, at hvis ikke vi udnytter det potentiale, kommer det til at koste penge, fordi vi skal bruge penge på at oprette natur og på at indrette dansk landbrug sådan, som vi ønsker det. Det kommer til at koste penge, og hvis vi ikke finder pengene her, skal vi finde dem andre steder. Det er den prioritering, jeg synes i hvert fald som minimum bør underkastes en politisk diskussion, for vi er ikke enige i den prioritering, at man ikke ønsker at benytte midlerne, når man nu har chancen.

Det er rigtigt, at landdistriktpuljen er langt mere fleksibel, og det er også derfor, det kunne være interessant at frigøre midler i landdistriktpuljen, som man i stedet kunne finansiere over artikel 69. Så kunne landdistriktpuljen benyttes til de mange andre gode formål, som vi også står over for at skulle opfylde.

Kl. 14.40

Når ministeren går på talerstolen, kunne jeg godt tænke mig at høre hende fortælle Folketinget, om det er en endelig og definitiv beslutning af den danske regering, at man ikke på nogen måde vil benytte sig af artikel 69-midlerne, eller ministeren stadig arbejder for, at vi kan benytte dem, og har et håb om, at vi i hvert fald i en vis udstrækning kan hente finansieringen af et bæredygtigt dansk landbrug herfra.